UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Breuiarius Moguntiu[m]

[Straßburg], [ca. 1500]

Sermo beati iohannis ep[iscop]i.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31634

Visual Library

omnes. Deo gratias. Super
beneđ an̄. Aſſumpſit ieſus di
ſcipulos ſuos ⁊ aſcendit i mō
tem ⁊ transfiguratus eſt ante
Populum tuū Collcā. eos
queſumus dn̄e propicius re-
ſpice: atq; ab eo flagella tue
iracundie clementer auerte. ꝑ
dominum noſtrū Sup ꝑpl'm
Ab omnib; nos queſum⁹ do
mine peccatis propiciat⁹ ab-
ſolue: vt ꝑcepta venia delicto-
rum liberis tibi mentib; ſerui
amus. Cetera vt ſupra. Dn̄i
ca ſecūda i quadrageſima. i. i.
veſ. ps Bn̄dcūs cum ceterꝫ et
Frēs ſuis anti. Capitulum
Rogamus vos ⁊ obſecram⁹
in dn̄o ieſu vt quemadmoduꝫ
accepiſtis a nobis qūo opor-
teat vos ambulare ⁊ placere
deo ſic et ambuletis vt abun-
detis magis Deo. ℞. Vidi
dn̄m facie ad faciem Et ſalua
facta eſt anima mea. ℣ Et di
xit: nequaq; vltra vocaberis
Jacob ſed iſrael erit nomē tu
um Et Glā Et. Hymnus et
℣. vt s̄ dn̄ica preterita. Sup
mag. an̄. Viſionem quā vidi
ſtis nemini dixeritis donec a
mortuis reſurgat filius hois
Deus qui ꝯſpicis om̄i Col
nos virtute deſtitui interi⁹ ex
teriuſq; cuſtodi vt ab om̄ibuſ
aduerſitatibus muniamur in
corꝑe ⁊ a prauis cogitatiōib;
mundemur in mente. Per d.

Nulla ſuffragia. Ad cōpleto
rium vt ſupra in dn̄ica: Ad
matuti. Jnui. Om̄ deus ma
gnus dominus Et rex mag-
nus ſuꝑ om̄es deos. ps: Ve
nite. Jn primo nocturno an̄.
Quod vni ex minimis meis
feciſtis mihi feciſtis dicit do
minus. ps dn̄icalis. an̄ Oſa-
na filio dauid bn̄dictus q̄ ve-
nit in noīe dn̄i. an̄. Sicut fu-
it ionas in ventre ceti tribus
dieb; ⁊ trib; noctib; ita erit fi
lius homis in corde terre. ℣.
Scuto circundabit. Sermo
beati iohannis epi. Lcō pria.
Ortabat rebecca gemi
nos in vtero fratres an-
te ortus principia bellatores
Certantes filios mr̄ ante ſen
tit q̄ꝫ nouit an̄ patitur q̄ꝫ vidꝫ
ante ſuſtinet q̄ꝫ agnoſcit. Li-
cuit filiorum bella ſentire q̊s
nondum licuit generare Cer
tamē inter fratres in vtero ge
ritur: bellum inter natos com
mittitur. Materna viſcera q̄-
tiuntur: nec ad ortus princi-
pia properatur. ſed ante prin-
cipia noua certamina celebrā
tur Tu autem domine miſere
re nobis. ℞. Tolle arma tua
pharetram ⁊ arcum ⁊ affer de
venatōne tua vt comedā. Et
benedicat tibi anima mea ℣.
Cumq; de venatu aliquid at
tuleris. fac mihi inde pulmen
tum vt comedam. Et. Lc. ij.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vellem cauſas tanti certa-
minis noſcere vellem iſti⁹ pu-
gne negotia tractare. Quid
interceſſerat: quid factum fue
rat; que pugnādi ratio: que cā
vincendi: q̄ ſpectatore id gerit
quo iudice celebratur: quid vi
ctori promittitur: quid victo
cōtrario denegatur: quis cer-
tare docuerat: quis pugnare
monſtrauerat Tu aūt do. ℟.
Ecce odor filij mei ſicut odor
agri pleni quem benedixit do
minus creſcere te faciat deus
meus ſicut arenam maris Et
donet tibi de rore celi bn̄dic-
tionem. ℣. Qui maledixerit
tibi ſit ille maledictus ⁊ q̄ bn̄
dixerit tibi benedictionibus
repleatur Et do. Lcō tertia.
Sed notum eſt cunctis iſtoꝝ
certamine fratrum cauſas du
orū exprimi populoꝝ. Vult
eñ deus ante oſtendere futu
ra q̄ȝ veniant: ante ventura mō
ſtrare q̄ȝ fiant. Ceterū p̄iudi-
cari nō pōt pugna ſi pugne nō
ꝯſentiant merita. Tu aūt. ℟.
Det tibi deus de rore celi ⁊ d̄
pinguedine terre abundantiā
ſeruiāt tibi trib⁹ populi. Eſto
dominus fratrum tuorum. ℣.
Et incuruētur ante te filij ma
tris tue Eſto Glia. Eſto. In
ſecūdo noc. añ. Dn̄e nō habeo
hominē vt cū mota fuerit aq̄
mittat me in piſcinā. añ. Dn̄e
bonū eſt nos hic eſſe ſi vis fa-
ciamus hic tria tabernacula:
tibi vnum: moyſi vnum: ⁊ he
lie vnum. añ. Faciamus hic
tria tabernacla tibi vnū moy
ſi vnum et helye vnū. ℣. Ca
dent a latere tuo. Lectio. iiij.
Sed futurorū preſcius deus
monſtruoſum certamen volu-
it exerceri. Dat certandi affe-
ctus vincendi vota oſtendit
ſe ſpectatorem conſtituit ſe iu
dicem demonſtrauit. A dō ge
ritur certamen p̄n̄te deo q̄ ge-
nuit ⁊ matre teſte que ſenſit.
Sed mater certamen ſentire
potuit videre n̄ potuit. T ℟.
Cū exiret iacob de terra ſua
vidit gloriā dei et ait. Quā
terribilis eſt locus iſte non eſt
hic aliud niſi dom⁹ dei et por
ta celi. ℣. Vere dn̄s eſt in lo-
co iſto ⁊ ego neſciebam. Quā
Deniq; interrogat dn̄m. Ly
Quid eſt inquit dn̄e iſtō qđ
geritur: quid eſt quod i vtero
meo te teſte tractatur. Quid
facturi ſunt nati qui ſic luctāt
innati: aut que natorum vota
ſuſcipiam cum ſic luctamine
innatorum concutiar. Tu. ℟.
Si dn̄s deus me⁹ fuerit me-
cum in via iſta qua ego ambu
lo et cuſtodierit me ⁊ dederit
mihi panem ad edendum: et
veſtimentū quo operiar ⁊ re-
uocauerit me cum ſalute Erit
mihi dominus i refugiū ⁊ la-
pis iſte in ſignū. ℣. Vere dn̄s

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

eſt. ỽr ſ. Et erit mihi. Le. vi.
D uo ſunt inquit dominꝰ po
puli ĩ vtero tuo: ⁊ due gentes
de ventre tuo diuident ⁊: po-
pulus ꝑplm ſupabit: ⁊ maioꝛ
ſeruiet minoꝛi. O veneranda
pñtia dei. Deſignantur ĩ vtriſ
qꝫ fratribus gentes in ſingul
populi declarantur immo ipi
gentes et populi nuncupãtur.
Tu. ℟. Erit mihi dñs in de
um: ⁊ lapis iſte quem erexi in
titulum vocabitur domus dĩ
⁊ de vniuerſis que dederis mi
hi. Decimas et hoſtias paci-
ficas offeram tibi. ℣. Si do-
minus deus meus fuerit me-
cum in via iſta qua ego ambu
lo ⁊ cuſtodierit me. Decimas
Gloꝛia Decimas. In iij. no.
añ. O mulier magna ẽ fides
tua fiat tibi ſicut petiſti. añ.
Cõmendemus noſmetipſos
in multa patientia ꝑ arma iu
ſticie virtutis dei. añ. Viuo
ego dicit dominꝰ nolo morteꝫ
peccatoꝛis ſed vt magis con-
uertatur et viuat. ℣. Clama
bit. Scdm Matheum
I Nillo tempe: Egreſſus
ieſus ſeceſſit ĩ partes tyri ⁊ ſy-
donis Et rel. Oĺa b. hieron.
S cribis et phariſeis calũnia
toꝛibꝫ derelictis trãſgreditur
in partes tyri et ſydonis vt ty
rios ſydonioſqꝫ curaret. Mu
lier autẽ chananea egreditur
de finibus priſtinis clamans
vt filie impetret ſanitatẽ Mi
ſerere mei dñe fili dauid: filia
mea male a demonio vexatur
Tu. ℟. Oꝛauit Jacob ⁊ di
xit dñe qui dediſti mihi reuer
tere in terram natiuitatis tue
Erue me de manu fratrꝫ mei.
quia valde eum timeo. ℣. De
us in cuius conſpectu ambu-
lauerunt patres mei domine:
qui paſcis me a iuuẽtute mea
Erue me de ma. Lcõ octaua
U nde vero nouit vocare fili
um dauid qꝛ egreſſa iã fuerat
de finibꝫ ſuis ⁊ erroꝛem tyrio-
rum ac ſydonioꝛum loci ac fi-
dei commutatõne dimiſerat.
Filia mea male a demõio ve
xatur Ego filiam eccleſie pu-
to animas eſſe credentiũ que
male a demonio vexabantur
ignoꝛantes creatoꝛem ⁊ ado-
rantes lapidem. Tu aũt. ℟.
Dixit angelus ad iacob: di-
mitte me auroꝛa eſt: reſpõdit
ei non dimittam te niſi bene-
dixeris mihi. Et bñdixit ei ĩ eo
dem loco. ℣. Bñdicens bene
dicam tibi ⁊ multiplicabo te
Et benedixit. Lectio nona
Q ui non reſpondit ei verbuꝫ
non de ſupbia phariſaica nec
de ſcribatum ſupercilio: ſed ne
ipe ſententie ſue videretur cõ-
trarius ꝑ quã iuſſerat in viaꝫ
gentium ne abieritis: ⁊ in ciui
tates ſamaritanoꝝ ne intraue
ritis. Nolebat eñi occaſioneꝫ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN